

Ozorowski, Mieczysław

Protokół ze spotkania księży profesorów Wyższych Seminariów Duchownych z Białegostoku, Drohiczyna, Łomży, i Siedlec w roku akademickim 1998/1999

Studia Teologiczne 17, 395-400

1999

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SPRAWOZDANIA

Studia Teologiczne
Biał., Droh., Łom.
17(1999)

KS. MIECZYŚLAW OZOROWSKI

PROTOKÓŁ ZE SPOTKANIA KSIĘŻY PROFESORÓW WYŻSZYCH SEMINARIÓW DUCHOWNYCH Z BIAŁEGOSTOKU, DROHICZYNA, ŁOMŻY I SIEDLEC W ROKU AKADEMICKIM 1998/1999

PROTOKÓŁ ZE SPOTKANIA KSIĘŻY PROFESORÓW WYŻSZYCH SEMINARIÓW DUCHOWNYCH Z BIAŁEGOSTOKU, DROHICZYNA, ŁOMŻY I SIEDLEC Z 29.10.1998 R. W SIEDLCACH

1. Dnia 29 października 1998 r. w gmachu WSD w Siedlcach odbyło się spotkanie Księży Profesorów WSD z Białegostoku, Drohiczyzna, Łomży i Siedlec. Wzięło w nim udział 29 osób.

2. Ks. Rektor K. Kusyk powitał zebranych i rozpoczął spotkanie modlitwą. Spotkaniu przewodniczył Ks. Rektor A. Miałchowski.

3. Po przeczytaniu przyjęto protokół z poprzedniego spotkania.

4. Wykład wygłosił Ks. Franciszek Juchimiuk na temat: *"Nadzieja w nauczaniu Ojca św. Jana Pawła II"*. We wstępie referent zaznaczył, że problematyka nadziei jest obecna w nauczaniu Jana Pawła II, szczególnie w tym skierowanym do młodzieży. Autor podzielił swoje wystąpienie na cztery części: racje antropologiczne, racje teologiczne, cnota nadziei i etos nadziei.

Omawiając racje antropologiczne Ksiądz referent wskazał, że człowiek z natury skierowany jest na przyszłość, stara się przekraczać siebie. Człowiek kieruje się ku wartościami, dzięki którym jego życie nabiera sensu. Nadzieja jest związana z wartościami, które człowiek chce osiągnąć. Człowiek robi plany co do swojej przyszłości i ma nadzieję, że je zrealizuje. Naturalnym celem i źródłem nadziei jest wspólnota miłości. O tych podstawach antropologicznych nadziei Jan Paweł II mówi w spotkaniach z ludźmi.

Prawdziwą odpowiedź na problem nadziei znajdziemy w Bogu. Nie ma innej nadziei człowieka poza dobrym i miłosiernym Bogiem. W Nowym Testamencie nadzieja nierozłącznie związana jest osobą Chrystusa i jego dziełem.

Zbawienie przyniesione przez Jezusa Chrystusa budzi nadzieję człowieka. Ta nadzieja jest darem i obietnicą. Chrystus jest celem nadziei, ponieważ życie człowieka zmierza ku Chrystusowi. Duch Święty jest także fundamentem nadziei, ponieważ obecnie Chrystus realizuje swoje dzieło w świecie przez Ducha Świętego (Rz 15,13). Motywem nadziei, przypomina Ojciec święty, jest miłość Boża rozlana w naszych sercach przez Ducha Świętego (Rz 5,5). Kościół jest również podstawą zbawienia, ponieważ żyjemy we wspólnocie zbawionych i oczekujemy zbawienia w nadziei.

Cnota nadziei jest darem Bożym otrzymanym na chrzcie świętym. Jej przedmiotem i motywem jest Bóg. Jej zadaniem jest otwieranie człowieka na przyszłość w wymiarze ludzkim i nadprzyrodzonym. Celem cnoty nadziei jest szczęście wspólnoty z Bogiem i innymi ludźmi. Nadzieja uzdalnia do pełnego zaufania Bogu i porzucenia ludzkich zabezpieczeń. Uzdalnia ona również do dynamicznego i pracowitego oczekiwania dóbr obiecanych. Nadzieja związana jest także z odwagą i cierpliwością.

Etos nadziei kształtuje życie człowieka. Nadzieja wspomaga w budowaniu cywilizacji miłości. Obraz świata prezentowany przez Jana Pawła II jest pełen nadziei. Człowiek jest zdolny pokonać zło i rozwinąć dobro. Bóg nadziei powołuje człowieka do odpowiedzialnej współpracy i do stawania się w pełni człowiekiem.

Ks. Rektor A. Miałchowski podziękował za ciekawy i merytoryczny wykład i ogłosił krótką przerwę.

Po przerwie Ks. Rektor A. Miałchowski wprowadził do dyskusji. Zwrócił on uwagę, że w referacie nadzieja została ujęta jako zwrócenie się człowieka ku wartościom. Dlatego też zapytał, czy nadzieja jest skierowana na coś, czy na kogoś? Ks. Rektor S. Hołodok powiedział, że w historii różnie podchodzono do zagadnienia nadziei, czasem z zaniedbaniem doczesności, dziś częściej zaniebduje się wymiar duchowy. Należałoby więcej mówić o wymaganiach nadziei i grzechach przeciw niej. Ks. S. Kisiel zaakcentował różnicę pomiędzy nadzieją teologiczną i nadzieją ludzką. Ks. M. Jamiołkowski zauważył, że niektórzy ludzie tracą nadzieję, ponieważ uważają, że Papież stawia zbyt wygórowane wymagania, przez co cel nadziei staje się utopijny i nierealny. Ks. J. M. Dołęga zwrócił uwagę na podstawy antropologiczne nadziei. Należałoby nie ustawać w prowadzeniu dialogu ze wszystkimi ludźmi z nadzieją na zbudowanie czegoś lepszego nie tylko w wymiarze duchowym Królestwa Bożego ale także w zakresie środowiska społeczno – przyrodniczego. Tą problematyką zajmuje się ekologia, ale termin ten dziś jest nadużywany. Być może pomocna byłaby eko-teologia. Ks. F. Sadowski stwierdził, że Jan Paweł II odpowiada na współczesne trendy i oczekiwania ludzi, krytykując również te kierunki, które zagrażają człowiekowi. Ks. Rektor A. Miałchowski wskazał na trudności w przekraczaniu nadziei ludzkich. Ks. H. Korża zauważył, że nawet wielu kapłanów swoje życie opiera o nadzieję ludzką zaniedbując wymiar nadprzyrodzony. Prowadzi to do

wielu tragedii życiowych (alkoholizm) i do rozkładu Kościoła od wewnątrz. Ks. M. Major przypomniał, co było przedmiotem nadziei Ludu Izraelskiego w Starym Testamencie. Na zakończenie Ks. F. Juchimiuk ogólnie i krótko ustosunkował się do postawionych problemów w dyskusji.

5. Wolne wnioski

Ks. M. Ozorowski zaprezentował 16 numer Studiów Teologicznych. Poprosił również o składanie artykułów do następnego numeru.

Ks. J.M. Dołęga podziękował wszystkim autorom za złożone artykuły i prosił o składanie nowych. Szczególnie prosił o składanie recenzji książek obcojęzycznych. Zapowiedział spotkanie redakcji Studiów w Łomży podczas następnego spotkania Księży Profesorów w celu wybrania nowego składu redakcji i wyboru nowego Redaktora Naczelnego. Pozdrowił zebranych od Ks. A. Boszko, który przebywał w szpitalu.

Ks. F. Sadowski w imieniu wszystkich zebranych przekazał pozdrowienia Ks. Antoniemu Boszko: "nadzieja nigdy nie umiera".

Ks. Rektor S. Hołodok powiedział, że Stolica Apostolska nie ma zastrzeżeń do polskiego projektu *Ratio studiorum* i powinna je przyjąć w przyszłym roku. Ks. S. Kisiel zaprezentował nowe podręczniki do szkół średnich.

Ustalono, że następne spotkanie odbędzie się w Łomży 19 listopada 1998 w czwartek o godzinie 10.

Ks. Rektor K. Kusyk podziękował wszystkim za przybycie na spotkanie i zaprosił na obiad.

PROTOKÓŁ ZE SPOTKANIA KSIĘŻY PROFESORÓW WYŻSZYCH SEMINARIÓW DUCHOWNYCH Z BIAŁEGOSTOKU, DROHICZYNA, ŁOMŻY I SIEDLEC W GMACHU WSD W ŁOMŻY 26 LISTOPADA 1998 R.

1. Ks. Rektor A. Miałchowski powitał zebranych Księży Profesorów w liczbie 41 i rozpoczął spotkanie modlitwą.

2. Spotkaniu przewodniczył Ks. Rektor S. Hołodok. Przyjęto protokół z poprzedniego spotkania.

3. Wykład wygłosił Ks. Prof. ATK Dr hab. Wojciech Bołoz pod tytułem: "*Rodzina środowiskiem doświadczania sensu życia*". We wstępie zaznaczył, że chciałby połączyć w swoim wykładzie dwa tematy rolę rodziny i sens życia. Albo inaczej wykład jest poświęcony logoterapeutycznej funkcji rodziny. Na początku prelegent zaznaczył, że we współczesnym społeczeństwie występuje deficyt sensu życia. Dotyka on wszystkich ludzi, także duchownych. Zauważany jest przede wszystkim brak religijnego sensu życia. Poza religią sens życia pozostaje kaleki.

Sensem życia jest to, co nadaje życiu wartość, dzięki czemu warto żyć, nadaje on kierunek naszym działaniom. Brak sensu życia nazywany jest pustką

egzystencjalną. Sumienie człowieka pozwala mu na twórcze odkrywanie sensu życia. Przeprowadzone badania statystyczne przez Instytut Psychologii w Hamburgu wskazały, że sens życia wielu ludzi upatruje w działaniu altruistycznym na rzecz innych ludzi; koreluje on z radością życia i bezpieczeństwem dawanym przez wiarę.

Rodzina posiada duży wpływ na kształtowanie się sensu życia u dzieci. Rodzina pomaga w przekazywaniu podstawowych komponentów sensu życia: intelektualnego, emocjonalnego i wolitywnego. Rodzina jest środowiskiem podstawowego przekazu wartości i zasad życiowych. Zapewnia człowiekowi zaspokojenie potrzeby miłości i samo realizacji. W rodzinie człowiek spontanicznie odkrywa sens życia i odnajduje środowisko terapeutyczne (nawet, gdy jest to rodzina dysfunkcyjna). Warunkami odnajdywania sensu życia w rodzinie są: możliwość wyrażania swych uczuć; możliwość wpływu na otoczenie; posiadanie zespołu trwałych wartości. Zdrowa rodzina zapewnia takie warunki. Człowiek uczy się nabywać sensu życia przez całe życie.

Ks. Rektor S. Hołodok podziękował prelegentowi za wykład i zapowiedział kilku minutową przerwę, po której wprowadził do dyskusji.

Ks. W. Jemielity powiedział, że wg statystyk obecnie wielu popełnia samobójstwa. Są to ludzie, którzy utracili sens życia w nowych warunkach społeczno-ekonomicznych. Również w stanie duchownym w seminarium kleryk polega kontroli jest dopieszczony, a po święceniach jest pozostawiony sam sobie, co czasem prowadzi do kryzysów. Ks. Rektor A. Miałchowski podziękował prelegentowi za poruszenie tak ważnego tematu. Wskazał na niektóre problemy związane z powołaniami pochodzącymi z rozbitych rodzin. Wskazał również na kryzys moralny jako główną przyczynę braku sensu życia. Ks. Rektor S. Hołodok kontynuował temat mówiąc, że seminarium powinno pomagać rodzinom kleryków w odkrywaniu sensu życia. Ks. H. Ciereszko wskazał na rolę związku z rodziną w formacji seminaryjnej. Ks. M. Jamiółkowski omówił zagadnienie trzech rodzin w życiu kapłańskim: rodziny pochodzenia, rodziny kapłańskiej i rodziny parafialnej służby. Ks. H. Żukowski wskazał na potrzebę formacji rodziców alumnów w lepszym zrozumieniu kapłańskiej drogi ich synów. Ks. Prof. M. J. Dołęga zaproponował wprowadzenie do programu nauczania w seminarium nauk o rodzinie. Mówił także, że nawet w rodzinie wielodzietnej człowiek może się czuć samotnie. Należałoby w ogóle położyć większy nacisk na przygotowanie do ojcostwa i macieżyństwa.

Ks. Prof. W. Bołoz podziękował za wszystkie głosy w dyskusji i ustosunkował się do wyrażonych opinii i wypowiedzi.

Ks. Rektor S. Hołodok podziękował prelegentowi za wykład. Zaprezentował niektóre pozycje książkowe autorstwa Ks. F. Worowskiego i Ks. M. J. Dołęgi. Zapowiedział, że następne spotkanie odbędzie się w Białymstoku 22 kwietnia 1999 roku. Księdzu Rektorowi Andrzejowi Miałchowskiemu złożono życzenia imieninowe.

**SPRAWOZDANIE ZE SPOTKANIA REDAKCJI
STUDIÓW TEOLOGICZNYCH**

W przerwie spotkania Księży Profesorów odbyło się posiedzenie Redakcji "Studiów Teologicznych". Wzieli w nim udział: Ks. Rektor A. Miałchowski, Ks. Rektor S. Hołodok, Ks. Rektor J. Łoniewski, Ks. Prof. M.J. Dołęga, Ks. W. Nowacki i Ks. M. Ozorowski. Ustalono co następuje:

1. Wybrano ponownie Ks. Prof. M.J. Dołęgę na Redaktora Naczelnego.
2. Wprowadzono poprawki do składu redakcji.
3. Ustalono, że cenzorem Studiów będzie cenzor z Białegostoku Ks. H. Cieszeko.
4. Wiosenne spotkanie Redakcji zostanie poświęcone merytorycznej ocenie Studiów Teologicznych.
5. Wystosować apel o składanie projektów artykułów.

PROTOKÓŁ ZE SPOTKANIA KSIĘŻY PROFESORÓW WYŻSZYCH SEMINARIÓW DUCHOWNYCH Z BIAŁEGOSTOKU, DROHICZYNA, ŁOMŻY I SIEDLEC W GMACHU AWSO W BIAŁYMSTOKU 22 KWIEŃNIA 1999 R.

1. Zebranych księży profesorów w liczbie 29 powitał Ks. Rektor S. Hołodok. Wcześniej na powitalnym śniadaniu kilka słów do zebranych skierował Ks. Abp S. Szymecki. Modlitwę poprowadził Ks. Bp E. Ozorowski.

2. Spotkaniu przewodniczył ks. Rektor J. Łoniewski z Drohiczyzna. Po przeczytaniu przyjęto protokół z poprzedniego spotkania i z posiedzenia Redakcji *Studiów Teologicznych*. Ks. prof. J.M. Dołęga podziękował za ponowny wybór na Redaktora naczelnego i zachęcił wszystkich do składania materiałów do nowego tomu Studiów. Przedstawił także krótką informację o pracy redakcji.

3. Ks. Rektor J. Łoniewski wprowadził do referatu. Wygłosił go Ks. A. Skreczko na temat: *Przygotowanie przyszłych kapłanów do duszpasterstwa rodzin*. Kościół służy rodzinie. Kapłani powinni być wsparciem dla rodzin. Wykład został podzielony na cztery części. 1) Sytuacja współczesnej rodziny. Referent dość obszernie przedstawił zagrożenia współczesnej rodziny: dewaluacja tradycyjnego modelu rodziny, rozpad małżeństw, kult nowoczesności, zagrożona funkcja wychowawcza rodziny. 2) Referent zaprezentował specyfikę Nauk o Rodzinie: ich interdyscyplinarność teologia zwornikiem Nauk o Rodzinie, wierność prawdzie, duszpasterski i wychowawczy charakter tych nauk. 3) Następnie Ks. dr A. Skreczko zreferował specyfikę wychowania seminaryjnego. Położył nacisk na podmiotowość wychowawcy i wychowanka. 4) Ostatni punkt dotyczył w sposób ścisły poruszanego tematu: przygotowanie do duszpasterstwa z rodzinami. Przedstawił on podstawowe dokumenty kościelne w tej dziedzinie i podał wskazania co do formacji intelektualnej, duchowej i pastoralnej.

4. Ks. Rektor J. Łoniewski podsumował referat i wprowadził do dyskusji.

Ks. Bp E. Ozorowski powiedział, że znajomość rodziny jest ważna dla formacji przyszłego kapłana. Ks. Rektor S. Hołodok mówił o swoich doświadczeniach w pracy z rodzinami alumnów. Ks. S. Piotrowski postawił kilka pytań m.in. o możliwość skoordynowania materiału wykładanego w seminarium i dotyczącego duszpasterstwa rodzin. Ks. Marian Jamiołkowski stwierdził, że zagadnienie jest tak szerokie, że nie ma czasu, by omówić je w całości w ramach wyznaczonych godzin wykładowych. Ks. J. M. Dołęga zwrócił uwagę na interdyscyplinarność Nauk o Rodzinie i na potrzebę wypracowania wspólnej epistemologii. Ks. J. Zabielski przedstawił szereg uwag do wygłoszonego referatu. Stwierdził także brak przeprowadzonych badań nad sytuacją rodziny w Polsce, a także niewłaściwe przygotowanie seminarzystów do pracy z rodzinami. Ks. A. Miąłchowski mówił o wychowaniu w seminarium i konieczności położenia nacisku na charakter osobowy formacji do kapłaństwa. Ks. J. Łoniewski zwrócił uwagę na konieczność właściwego rozwoju także płaszczyzny ludzkiej w wychowaniu seminaryjnym. Ks. M. Ozorowski zaproponował zorganizowanie w ramach każdego seminarium spotkania księży profesorów w celu skoordynowania wysiłków wychowawczych polepszających przygotowanie do duszpasterstwa rodzin. Ks. F. Sadowski mówił o przeprowadzonych badaniach dotyczących sytuacji polskich rodzin. Ks. S. Strzelecki zwrócił uwagę na rodzinę, która jest kościołem domowym. Ks. A. Skreczko ustosunkowywał się na bieżąco do przedstawianych problemów i pytań.

5. Wolne wnioski

a) Ks. Rektor S. Hołodok prosił o przedłużenie składania materiałów do studiów do 31 maja. Ks. J.M. Dołęga wyjaśnił, że technicznie jest tonie możliwe. Termin składania materiałów do studiów mija 1 maja, choć awaryjnie pewne ustępstwa są możliwe.

b) Ks. S. Hołodok zaprezentował książkę ks. T. Krahela *Męczennicy z Berezecza*.

c) Ks. Rektor J. Łoniewski podziękował wszystkim, prelegentowi i zebranym księżom i zaprosił do Drohiczyzna na 14 października 1999r.